

Arrest

nr. 211 676 van 22 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat P. VANCRAEYNEST verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 10 april 2017 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker. Dit is de bestreden beslissing. Ze luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Irakese staatsburger te zijn van Arabische origine. U bent een soennitische moslim. U bent afkomstig uit Basra. U huwde een eerste keer in 1997 met een sjiitische vrouw van wie u later scheidde en met wie u 2 kinderen kreeg. In 2009 huwde u met een soennitische vrouw met wie u eveneens 2 kinderen kreeg. Eind november 2011 begon u als officier bij de inlichtingendienst te werken in Basra. U werkte in een eenheid die zich inliet met het toezicht op bedrijven. U voerde controles uit. Uw problemen die de aanleiding vormden tot uw vlucht uit uw land begonnen op 07/08/2014. Op die dag

kregen jullie 's ochtends bericht dat jullie diezelfde dag om 18 uur een opdracht moesten uitvoeren. Er werden immers wapens en drugs gesmokkeld vanuit de grensplaats Abadan in Iran naar Al Seeba in Irak. U ging hierop samen met drie andere collega's van de inlichtingendienst alsook met politieagenten en soldaten van het leger - in totaal waren jullie met zo een 20 man - met een aantal militaire wagens en politiewagens naar een locatie vlakbij een controlepost. U had die dag de leiding over de operatie. Jullie hielden twee Toyota Landcruisers aan waarin in totaal vier mensen zaten. Jullie vroegen naar de autopapieren, die niet in orde waren. Bij het doorzoeken van de auto's troffen jullie drugs, handgranaten en wapens aan. De inzittenden werkten bij het beveiligingsbedrijf Derah al Khaleej in Jazaar. Eén van hen, een zekere M., had nog voordat jullie de auto's begonnen te doorzoeken zijn kaart van de militie Asa'ib Ahl Alhaq getoond. De vier smokkelaars werden gearresteerd en meegenomen naar de gevangenis. Op het moment van hun arrestatie zei één van de andere aanwezige officieren die wellicht één van de smokkelaars herkende tegen u dat jullie de verboden spullen in beslag konden nemen maar de arrestanten konden laten gaan, wat u echter weigerde. Vier à vijf dagen later werd u telefonisch bedreigd. Een stem zei: "Heb jij als soenniet onze mensen opgepakt? We zullen het je leren". U besprak dit met uw directeur. Jullie slaagden er niet in de beller te identificeren. Op 17/08/2014 oftewel 10 dagen na jullie interventie werd u terwijl u met uw auto uw moeder naar het ziekenhuis wilde brengen beschoten vanuit voorbijrijdende auto's, waarbij u wist te ontkomen door zich te bukken maar uw moeder die naast u zat dodelijk geraakt werd. Bij de spoeddienst waar u naartoe reed, kreeg u te horen dat uw moeder was overleden. De politie kwam naar het ziekenhuis en tekende uw verklaring op. Tijdens de rouwdienst op 18/08/2014 werd u opnieuw telefonisch bedreigd. U kreeg te horen dat u niet moest denken dat u met rust gelaten zou worden nu ze uw moeder gedood hadden, aangezien u het doelwit was. U belde uw directeur die zei dat hij u ging terugbellen, wat hij echter niet deed. Later kon u hem niet meer bereiken. Uw vader zei toen dat jullie al uw moeder hadden verloren en dat u beter kon vertrekken. U liet uw wapen en badges bij uw broer achter en zei tegen hem dat een vriend deze zou ophalen, wat ook gebeurde. U heeft naar aanleiding van de moord op uw moeder een klacht ingediend. U verliet uw land vanuit de luchthaven van Basra. U vloog op 19/08/2014 naar Erbil, vanwaar u een dag later met een ander vliegtuig naar Istanboel reisde. U verbleef meer dan een jaar in Istanboel. U wachtte op nieuws van uw zus, die al enige tijd in Australië woonde en zou regelen dat u haar in Australië zou kunnen vervoegen. Aangezien de procedure te lang duurde en iedereen uit Turkije aan het vertrekken was, besloot u de oversteek te maken naar Griekenland. U reisde vervolgens via Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland door naar België, waar u op 09/09/2015 aankwam en op 15/09/2015 asiel vroeg. Na uw vertrek uit uw land hebben dezelfde milities die uw moeder hadden omgebracht en geprobeerd hadden u te vermoorden het huis van uw schoonouders en dat van uw vader doorzocht waarbij ze naar u op zoek waren. Op 26 juni 2015 ontving u in België een sms-bericht van A.H.A., uw bron die u al op uw werk in uw land had, waarin stond dat een vrachtwagen die wapens vervoerde voor de Islamitische Staat zich vlakbij de Sawalem-moskee in de wijk Zubair bevond en nu op het platteland in Barjisayah was. U stuurde dit bericht door naar de directeur van de inlichtingendienst in Basra, die intussen was overgeplaatst naar het leger. Uw directeur stuurde u later een document op van een arrestatiebevel jegens een aantal IS-leden, waarmee hij wilde aantonen wat met uw tip gedaan werd. Van uw directeur vernam u ook dat hij contact had gehad met de voorzitter van de veiligheidsraad. Deze voorzitter had uw directeur gevraagd waarom u de mannen had opgepakt. Toen uw directeur zei dat er behalve wapens ook drugs bij de aangehouden personen werden aangetroffen, antwoordde de voorzitter dat daar geen sprake van was.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, rijbewijs, kieskaart, militair dienstboekje, scheidingsakte, een certificaat van de universiteit, een vervallen badge van uw werk bij de inlichtingendienst, een informatierapport van de inlichtingendienst, het overlijdensattest van uw moeder dat opgemaakt werd door het ziekenhuis, een document van de politie in verband met de moord op uw moeder, een document van de rechtbank aangaande deze moord, een slecht leesbare kopie van uw vliegticket van Basra naar Erbil en ten slotte een verzendingsbewijs van de koerierdienst TNT.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u in geval van terugkeer naar uw land de militie Asaib Ahl al-Haqq vreest door wie u ernstig bedreigd werd nadat u in het kader van uw werk een aantal leden van hen die vanuit Iran wapens en drugs smokkelden naar uw land had laten aanhouden.

U bent er om onderstaande redenen echter niet in geslaagd uw vluchtrelaas aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw belagers die u bedreigden alludeerden op het feit dat u als soenniet uit Al Basra, hen had opgepakt (Vragenlijst DVZ, 3.5 en CGVS 1, p. 18). Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw belagers u telefonisch bedreigden omdat u soenniet bent, in Basra woonde en hen had opgepakt. Hoewel het niet de hoofdreden was, gebruikten zij het excuus dat u soenniet was (CGVS 1, p. 18 en CGVS 2, p. 20-21, CGVS 3, p. 19). Om onderstaande redenen kan er echter getwijfeld worden aan uw verklaringen als zou u soenniet zijn. Zo is het opvallend dat wanneer u het over soennieten heeft, u het herhaaldelijk over anderen en niet over uzelf lijkt te hebben. Toen u gevraagd werd of er nog veel soennieten in uw wijk woonden op het ogenblik dat u vertrok, antwoordde u: "Ze zijn aanwezig. Het huis van mijn vrouw, haar familie, woont in Brehe. Zij zijn soennieten. Een andere vriend in al Farsi is ook soenniet". (CGVS 1, p. 14). Toen u even later naar de algemene situatie voor soennieten in Basra gevraagd werd, antwoordde u: "Ze zijn met weinig. De soennieten hebben niets te zeggen in Basra." Toen u daarop gevraagd werd een aantal soennitische stammen op te noemen in Basra, noemde u er een paar, waaraan u toevoegde: "De familie van mijn vrouw, Sheikhli, zijn ook soennieten en leven ook in Basra" (CGVS 1, p. 17). Toen u nog later gevraagd werd naar de situatie van soennieten nà 2010 zei u: "Ze zijn met weinig, ze zijn zwak en bang van alles. Ze bemoeien zich niet met de overheid. Ze houden zich bezig met hun werk". Het roept dan ook vragen op dat u als soenniet er niettemin in geslaagd was om eind 2011 een functie met een zekere verantwoordelijkheid te krijgen bij de Iraakse inlichtingendienst, aangezien uit uw verklaringen blijkt dat u gemachtigd was controles uit te voeren in bedrijven en aan checkpoints. Verder is het merkwaardig dat uw vader het als soenniet in 2008 oftewel korte tijd na de periode van ernstig sektarisch geweld in uw land tot directeur van het kantoor van de inspecteur-generaal in het zuidelijke en centrale deel van Irak wist te schoppen, een functie die hij bekleedde tot aan zijn pensioen in 2011 (CGVS 1, p. 24 en CGVS 3, p. 3). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat uw vader nooit enig probleem kende bij de uitoefening van zijn functie. Ook uw broer kreeg een functie bij diezelfde dienst, die deel uitmaakt van het ministerie van Defensie (CGVS 1, p. 24 en CGVS 3, p. 3). Voorts bleek u niet goed op de hoogte te zijn van de verslechterde situatie voor soennieten in Basra in 2013. Zo was u niet op de hoogte van het feit dat vanaf midden 2013 tot aan uw vertrek een aantal soennitische moskeeën de deuren moest sluiten omwille van de verslechterde veiligheidssituatie (CGVS 1, p. 19). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt nochtans dat alle soennitische moskeeën in september 2013 een tijd dicht gingen. Toen u voorts gevraagd werd of het sektarisch geweld in 2013 was toegenomen in Basra, bleek u daar niet bijster veel over te weten (CGVS 2, p. 24). U was evenmin op de hoogte van het feit dat een groot aantal familieleden van de soennitische Al-Saadun stam in 2013 verdreven werd uit Basra (CGVS 2, p. 25), hetgeen eveneens uit informatie blijkt die aan uw dossier is toegevoegd. Mocht u werkelijk soenniet zijn, zelfs al was u niet praktizerend, kan al deze informatie u als officier bij de inlichtingendienst toch niet ontgaan zijn. Ten slotte blijkt uit uw facebookaccount dat u hier in België een "husseiniya" of gebedsplaats voor sjieten geliket hebt, dat u posts geliket hebt van een aantal sjiitische gebeden evenals posts en foto's van vrienden die op bedevaart gingen naar sjiitische heiligdommen, wat de wenkbrauwen doet fronsen, mocht u werkelijk mede omwille van uw soennitische geloofsstrekking problemen hebben gekend in uw land. Uit het bovenstaande moge blijken dat u er niet in geslaagd bent aan te tonen dat u soenni bent en mede hierdoor door uw belagers, die lid waren van een sjiitische militie, gevisieerd werd.

Er werd daarnaast een aantal tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen aangaande kernelementen uit uw asielerlaas. Zo verklaarde u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS dat jullie op 7 augustus 2014 met 6 auto's op pad gingen naar de plek waar jullie jullie opdracht moesten uitvoeren (CGVS 2, p. 11), terwijl u tijdens uw laatste gehoor op het CGVS zei dat jullie voor zover u het zich kon herinneren met ongeveer 4 voertuigen naar de plaats reden waar jullie controles zouden uitvoeren (CGVS 3, p. 16). Toen u met deze ongerijmdheid werd geconfronteerd, zei u dat u gezegd had dat u het niet zeker wist, waaraan u toevoegde dat de bewuste datum van de aanhouding van de smokkelaars niet op 01/08 was, zoals u tijdens uw vorig gehoor op het CGVS had verklaard, maar wel op 07/08 (CGVS 3, p. 18). Toen u nogmaals gevraagd werd om opheldering over bovengenoemde ongerijmdheid zei u dat u niet met zekerheid kon zeggen of u met uw collega's met 4 of 5 voertuigen naar de plaats reed waar jullie de controleoperatie gingen uitvoeren. Even later zei u dan weer dat u zich het aantal auto's waarmee jullie naar de plaats reden niet kunt herinneren. Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS zei u echter letterlijk "We gingen op pad met 6 auto's", terwijl u niet specifiek gevraagd werd met hoeveel voertuigen u erheen ging. U uitte toen geen twijfels over het aantal auto's waarmee jullie reden, maar vermeldde spontaan dat het er 6 waren. Nogmaals geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, zei u dat u vorige keer gezegd had wat spontaan in u was opgekomen, waaraan u toevoegde dat u uitgeput was door wat u overkomen was en het lange wachten op de uitkomst van uw asielerprocedure. Niettemin begrip kan worden opgebracht voor het feit dat u geduld heeft moeten oefenen over de uitkomst van uw asielaanvraag, kunnen deze redenen niet als verschoningsgrond

gelden voor deze tegenstrijdigheid, waardoor deze blijft bestaan. Voorts zei u tijdens uw laatste gehoor op het Commissariaat-generaal dat het tot een rechtszaak kwam naar aanleiding van de smokkelpraktijken van de mannen die u had aangehouden maar dat de rechter zich uit de zaak terugtrok en de daders niet werden veroordeeld (CGVS 3, p. 21-22). Tijdens uw vorige gehoor op het CGVS had u echter verklaard dat u vanuit Turkije van uw directeur had vernomen dat ze berecht én veroordeeld werden, waaraan u toevoegde dat ze vast vrij zouden komen omdat ze milities zijn (CGVS 2, p. 12 en 15). Toen u ook met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, herhaalde u dat er geen uitspraak was geweest omdat de rechter zich had teruggetrokken. Het louter vasthouden aan één versie van de feiten heft de tegenstrijdigheid echter niet op. Ten slotte verklaarde u dat u nadat u een dreigetelefoon kreeg na de moord op uw moeder uw vader opbelde en hem vertelde over die dreigetelefoon (CGVS 2, p. 5), terwijl u even later verklaarde dat uw vader naast u zat toen u die dreigetelefoon kreeg en hem er vervolgens over vertelde (CGVS 2, p. 17). Deze tegenstrijdigheden die de kern van uw asielrelaas raken tasten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aan.

Verder werd bij u een gebrek aan kennis vastgesteld aangaande de verdere evolutie van uw problemen. Zo verklaarde u geen informatie te hebben over hoelang de 4 personen die u had laten arresteren in de gevangenis bleven. U vervolgde dat u dat niet had opgevolgd, maar dat ze wel nog vastzaten op het moment dat u Irak verliet. Toen u hierop gevraagd werd of u weet of ze momenteel nog vastzitten, zei u dat u niet weet aan wie u dat zou moeten vragen omdat uw directeur er niet meer is en een andere collega dat niet weet (CGVS 3, p. 22). Toen u hierop gevraagd werd of u niet geïnformeerd had naar wat er precies met hen gebeurd was, zei u dat u dat niet gedaan had omdat u niet op kunt tegen de milities (CGVS 3, p. 23). Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u niet zeker weet of het uiteindelijk tot een rechtszaak kwam nadat de rechter uit de zaak vervangen werd, zoals u had aangegeven (CGVS 3, p. 23). Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u nog heel geregeld contact heeft met uw familie, onder wie uw vader en broer, evenals met collega's, van wie er één nota bene in uw afdeling werkte (CGVS 1, p. 4, CGVS 2, p. 2 en CGVS 3, p. 2, 14-15). Het moet met name voor uw collega dan ook niet bijster moeilijk zijn om te achterhalen of de aangehouden personen nog vastzitten of niet en wat er verder met hen gebeurd is. Uw gebrek aan kennis over cruciale elementen uit uw asielrelaas tast de geloofwaardigheid ervan nog verder aan.

Ten slotte is het weinig aannemelijk dat uw belagers, van wie u de identiteit niet kent maar enkel weet dat het mensen zijn die tot de militia AAH behoren (CGVS2, p. 4 en CGVS 3, p. 19-20), u op 18/08/2014 oftewel één dag na de beschieting via de telefoon zeiden dat ze wisten dat ze uw moeder gedood hadden, maar dat ze nog niet klaar waren met u omdat u hun eigenlijke doelwit was (CGVS 2, p. 5 en CGVS 3, p. 20). Toen u gevraagd werd hoe uw belagers wisten dat ze, terwijl ze u met hun voertuig hadden ingehaald, tijdens het schieten precies uw moeder geraakt hadden, zei u dat ze uw telefoonnummer hadden achterhaald, in Basra niets geheim wordt gehouden, alles er bekend is en het dan ook niet zo moeilijk moet zijn geweest om te weten te komen dat het om uw moeder ging (CGVS 3, p. 21). Aangezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Basra maar liefst 2,3 miljoen inwoners telt waardoor bezwaarlijk kan worden aangenomen dat alles er onmiddellijk bekend raakt, kan uw uitleg in deze niet echt overtuigen.

Zij overigens nog opgemerkt dat het feit dat u op 28/08/2014 oftewel slechts zo'n 10 dagen nadat u uw moeder die in uw bijzijn op gruwelijke wijze werd omgebracht had begraven én op het ogenblik dat uw belagers bij uw vader en bij uw schoonouders naar u op zoek gingen een foto van uzelf op Facebook postte met een stralende glimlach, verder ernstige twijfels doet rijzen over de geloofwaardigheid van uw asielrelaas (CGVS 2, p. 21). Hetzelfde geldt overigens ook voor de foto die op uw Facebookprofiel is terug te vinden van een aantal militieleden die de AAH vlag vasthouden, nota bene de militia die u volgens uw verklaringen in het vizier had en die uw moeder heeft omgebracht (CGVS 2, p. 4).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen, maakt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw vluchtrelaas. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus conform art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, rijbewijs, kieskaart, militair dienstboekje en scheidingsakte bevatten uw identiteitsgegevens, gegevens over uw militaire dienst evenals over uw burgerlijke staat, die hier niet in twijfel worden getrokken. Het certificaat van de universiteit bevat informatie over de studie die u heeft afgemaakt, informatie die evenmin ter discussie staat. Uw vervallen badge van uw werk bij de inlichtingendienst (geldig tot eind 2013) evenals het informatierapport van de inlichtingendienst tonen

aan dat u bij deze instantie werkzaam was, waaraan niet getwijfeld wordt. Het is echter wel opvallend dat u niet bij machte was uw laatste badge van uw werk bij de inlichtingendienst voor te leggen, nochtans een belangrijk bewijsstuk aangezien de problemen die u ertoe aanzetten uw land te verlaten 12 dagen voor uw uiteindelijke vertrek ontstonden in het kader van uw werk. Nu verklaarde u weliswaar dat uw broer dit overhandigde aan een vriend die ook voor de inlichtingendienst werkt opdat hij het samen met uw dienstwapen zou kunnen teruggeven op uw werk (CGVS 3, p. 20). Aangezien u nog contact heeft met uw oud-collega's, van wie er één in dezelfde eenheid als u werkte, kan het toch niet moeilijk zijn om alsnog aan een kopie van uw laatste dienstbadge te geraken. Het overlijdensattest van uw moeder dat opgemaakt werd door het ziekenhuis, het document van de politie in verband met de moord op uw moeder en het document van de rechtbank aangaande deze moord kunnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Aan documenten kan slechts bewijswaarde worden verleend indien ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd dat er talloze valse en vervalste Irakese documenten circuleren, wat de bewijswaarde van Irakese documenten in ernstige mate relativeert. Dat uw moeder, die kankerpatiënte was en chemobehandelingen moest ondergaan, overleden is, wat u veel leed heeft veroorzaakt, wordt overigens door mij niet in vraag gesteld. Er wordt om bovenstaande redenen echter geen geloof gehecht aan de door u beschreven omstandigheden van haar overlijden. Uit de slecht leesbare kopie van uw vliegticket van Basra naar Erbil blijkt dat een vlucht geboekt werd op uw naam evenals op naam van een andere volwassen persoon op datum van 19 'ogh' 2014 en dat er voor 2 passagiers \$160 betaald werd, hoewel de gegevens van de andere passagier op deze kopie ontbreken. Hieruit blijkt dat er bij dit document enig knip-en plakwerk aan te pas kwam. Zij in dit verband nog opgemerkt dat u uw Irakees paspoort, waaruit uw vertrekdatum uit uw land met veel grotere zekerheid kan worden afgeleid, niet voorlegde aan de Belgische asielinstanties. Uw uitleg dat dit document in zee is gevallen bij de oversteek die u maakte naar Griekenland, kan niet echt overtuigen (CGVS 3, p. 9-10). Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw paspoort bewust achterhoudt om zo gegevens over een eventueel door u verkregen visum, het tijdstip alsook de manier waarop u uw land heeft verlaten te verbergen, wat uw algehele geloofwaardigheid aantast. Het verzendingsbewijs van de koerierdienst TNT ten slotte toont aan dat u post werd toegestuurd vanuit Basra, wat hier echter niet ter discussie staat.

Volledigheidshalve kan nog aangaande de vrees voor vervolging omwille van uw profiel als officier bij de inlichtingendienst, worden opgemerkt dat UNHCR in zijn "UNHCR eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Iraq" van 31 mei 2012 stelt dat: "UNHCR considers that individuals associated with, or perceived to be supporting the Iraqi authorities, the ISF or the (former) MNF-I/USFI are, **depending on the circumstances of their claim**, likely to be in need of international refugee protection on account of their (imputed) political opinion." Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming, waarbij een asielzoeker zijn vrees voor vervolging in concreto diende aan te tonen, is en blijft dan ook noodzakelijk.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt weliswaar dat leden van veiligheidsdiensten in Irak een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van doelgericht geweld, doch dient opgemerkt te worden dat u niet aantoonbaar en dat uit de beschikbare informatie evenmin blijkt dat dit risico dermate hoog zou zijn dat u, louter ingevolge het gegeven dat u officier bij de inlichtingendienst bent, zou dreigen te worden vervolgd of geïsoleerd. U kan dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar algemene informatie teneinde aan te tonen dat u op heden en bij een terugkeer naar Irak zou dreigen te worden geïsoleerd ingevolge uw (voormalige) werkzaamheden als officier bij de inlichtingendienst. Dit risico dient u in concreto aan te tonen. U heeft echter zelf geen concrete, geloofwaardige en ernstige, aan uw beroep als officier bij de inlichtingendienst verbonden incidenten aangehaald. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat u in de jaren voor uw komst naar België geïsoleerd of vervolgd werd omwille van uw werkzaamheden als officier bij de inlichtingendienst. Dat u bij een terugkeer naar Irak plots wel zou geïsoleerd worden omwille van uw werk als officier bij de inlichtingendienst is dan ook niet aannemelijk.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van november 2016 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 4 februari 2017 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voerde, was hoofdzakelijk gesitueerd in Centraal-Irak. Daarenboven blijkt dat IS vanaf de tweede helft van 2015 meer en meer onder druk kwam te staan in verschillende regio's in Irak, en dat de Iraqi Security Forces (ISF), de sjiiitische milities en de Koerdische pesghmerga er in slaagden om IS uit een deel van de veroverde gebieden te verdrijven.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat IS sinds juni 2014 voerde regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwickeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. De overwinning van de Iraqi Security Forces en de Popular Mobilization Units (PMU) op IS in Jurf al-Sakhar eind oktober 2014, heeft op middellange termijn bijgedragen tot de afname van het geweld in Noord-Babil. Sindsdien is er niet meer in geslaagd om in Babil een territorium onder controle te krijgen. Het geweld dat in de provincie plaatsvindt, is voornamelijk geconcentreerd in het gebied tussen de grens met de provincie Bagdad en de stad Hilla, niet ver van Jurf Al Sakhar. Het aantal burgerslachtoffers in de hele provincie is vanaf begin 2015 duidelijk afgenomen. Deze reductie stabiliseerde in de loop van 2015 en ook begin 2016 bleef het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers beperkt. Deze relatief kalme periode eindigde in maart 2016. De provincie werd dan getroffen door twee zeer zware aanslagen en aantal kleinere incidenten. In de daaropvolgende periode is het geweld in Babil terugvallen tot op het niveau dat de periode maart 2016 voorafging. Wel werd de provincie in november 2016 opnieuw getroffen door een zware aanslag. Verder betreft het geweld in Babil hoofdzakelijk aanslagen met IED en/of moorden, al dan niet bedoeld als wraakacties. Het aantal burgerslachtoffers ligt in de provincie Babil evenwel ver onder dat van de Centraal-Iraakse provincies.

In de overwegend sjiiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheids personeel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies heel ver onder dat van Centraal-Irak.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen. In de loop van 2016 nam het tribaal en crimineel geweld in Basra toe, onder meer als gevolg van de overplaatsing van tal van soldaten en veiligheids personeel naar het front met IS.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in de provincie Karbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties

plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Op 7 juni 2016 werd er echter voor het eerst sinds oktober 2014 in de stad Karbala een autobom tot ontploffing gebracht. Aanslagen in de provincie Karbala blijven evenwel uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg. In april – mei 2016 vonden er echter twee zware aanslagen plaats, een in de provincie Thi Qar en een in de provincie Al-Muthanna. Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat IS, door de militaire tegenslagen, haar strategie heeft gewijzigd en dat de organisatie weer meer teruggrijpt naar het plegen van spectaculaire aanslagen diep in het territorium van de tegenstander (in dit geval het sjiietische Zuiden van Irak) om het Iraakse leger, de politie en de PMU te dwingen een groter deel van de strijdkrachten in te zetten voor de beveiliging van Zuid-Irak. Niettegenstaande hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid-Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon in het kader van een gewapend conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Het eerste middel heeft betrekking op de weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus en luidt als volgt:

“Overwegende dat verzoeker een eerste middel neemt van de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de schending van artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 en van de gegrondheid en de wettelijkheid van de beslissingen betreffende de het vluchtelingenstatuut en het status van subsidiaire bescherming.

Dat tegenpartij van mening is dat verzoeker niet aantoont dat er in zijn hoofde een gegronde vrees bestaat voor vervolging in de zin van het Verdrag van Geneve of een reëel risico ernstige schade op te lopen in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Dat deze verschillende verwijten bijgevolg geanalyseerd dienen te worden.

Voorafgaande opmerking

Overwegende dat verzoeker drie keer werd verhoord.

Dat de hoorzitting in het administratief dossier van verzoeker bijna 80 pagina's telt.

Dat de beslissing van tegenpartij uiterste zwak blijkt te zijn gezien de lange opeenvolgende verhoren van verzoeker.

Dat de fundamentele elementen van zijn relaas geenszins in twijfel worden getrokken.

Overwegende dat tegenpartij niet in twijfel trekt dat verzoeker in zijn hoedanigheid van officier van de inlichtingendiensten in de stad BASRA werkte.

Dat zij het contact tussen verzoeker en zijn directeur tijdens hetwelk verzoeker een van een indicator ontvangen boodschap aangaande het vervoer van wapens meedeelt en het antwoord van de directeur die hem een aanhoudingsbevel communiceert ook niet in twijfel trekt.

Dat deze uitwisseling van berichten aan de behandelende ambtenaar werd vertoond en tijdens het verhoor door de tolk werd vertaald.

Dat zij de aanhouding door verzoeker en door de ambtenaren onder zijn bevel van vier leden van de militie AAH ook niet in twijfel trekt.

Dat zij het overlijden van de moeder van verzoeker ook niet in twijfel trekt, noch de context waarin zij is overleden.

Dat verzoeker tot de tranen toe geroerd was toen hij hiervan gewag heeft gemaakt (CGVS 2 p.5).

Dat tegenpartij deze overlijdensakte niet in twijfel trekt.

Eerste tak : De soennitische overtuiging van verzoeker

Overwegende dat tegenpartij aan verzoeker verwijt dat hij niet kon aantonen dat hij van soennitische overtuiging was en dat hij om deze reden door de sjiitische milities werd vervolgd.

Dat verzoeker in tegenstelling tot de bewering van tegenpartij wel degelijk van islamitische godsdienst en van soennitische overtuiging is.

Dat hij echter niet toegewijd is en nooit beweerde het te zijn.

Dat hoewel hij van soennitische overtuiging is maar zeer weinig interesse voor de godsdienst heeft.

Dat hij van deze overtuiging gebruik kon maken om een baan in de inlichtingendienst van Basra te vinden.

Dat de loutere vaststelling van tegenpartij dat verzoeker in de derde persoon meervoud over de soennieten spreekt, en niet in de eerste persoon, of dat hij niet weet dat de soennitische moskees gesloten zijn niet aantonen dat hij geen soenniet is.

Dat dit hoogstens aantoont dat hij zich niet aan de godsdienst interesseert en de dat hij zich niet naar de gebedsplaatsen begeeft.

Dat verzoeker dit geenszins betwist.

Dat verzoeker daarenboven nooit meldde dat hij in Irak door de sjiitische milities Derah Al Khaleej werd vervolgd.

Dat hij door deze milities werd vervolgd alleen naar aanleiding van de aanhouding van meerdere militieleden tijdens de controle van 7 augustus 2014.

Dat de soennitische overtuiging van verzoeker hier niet in aanmerking dient te komen.

Dat de kwestie van de overtuiging van verzoeker alleen verscheen in het dreigbericht die hij heeft ontvangen na de aanhouding van de 4 militieleden.

Dat deze vraag in ieder geval niet in aanmerking kan komen wat betreft de beoordeling van de vrees voor vervolging van verzoeker.

Dat tegenpartij, die in de bestreden beslissing het tegenstelde beweert, maar ook stelt dat verzoeker niet van islamitische godsdienst en sjiitische overtuiging is, de in het middel beoogde beschikkingen schendt.

Tweede tak : De tegenstrijdigheden van verzoeker

Overwegende dat de eerste tegenstrijdigheden beweerd door tegenpartij het aantal voertuigen betreft die op 7 augustus 2014 voor de controle werden gebruikt.

Dat verzoeker in zijn verklaringen meerdere keren meldt dat 6 voertuigen op de plaats van de operatie aanwezig waren.

Dat hij dit tijdens zijn verhoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde, evenals tijdens zijn twee eerste verhoren door tegenpartij.

Dat hij tijdens zijn derde verhoor zal verklaren dat hij zich met 4 voertuigen op de plaats van de operatie heeft gegeven.

Dat tegenpartij eruit afleidt dat er in het relaas van verzoeker een fundamentele tegenstrijdigheden bestaat.

Dat dit duidelijk niet het geval is.

Dat verzoeker zich vanaf Basra met 4 voertuigen op de plaats van de operatie begaf.

Dat 4 voertuigen zich bij twee bijkomende voertuigen hebben aangesloten om de plaats van de operatie te beveiligen.

Dat deze voertuigen op de plaats van de operatie echter reeds aanwezig waren.

Dat er dus geen enkele tegenstrijdigheid bestaat in de verklaringen van verzoeker.

Dat slechts de verkeerde interpretatie door tegenpartij van de verklaringen van verzoeker toelaten een tegenstrijdigheid te benadrukken.

Dat de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker hieromtrent dus geeszins in twijfel getrokken moeten worden.

Overwegende dat de tweede door tegenpartij beweerde tegenstrijdigheid het lot betreft van de personen die verzoeker op 7 augustus 2014 interpelleerde.

Dat verzoeker tijdens zijn derde verhoor door tegenpartij heeft aangeduid dat de personen die hij had geïnterpelleerd niet veroordeeld werden, gezien de rechter weigerde te zetelen.

Dat hij tijdens zijn tweede verhoor door tegenpartij aanduidde dat zijn Directeur hem had bevestigd dat zij berecht en veroordeeld werden dat zij binnenkort vrijgelaten zouden worden.

Dat verzoeker van zijn directeur de informatie kreeg dat de aangehouden personen binnenkort vrijgelaten zouden worden.

Dat dit de enige informatie is die zijn Directeur hem meedeelde.

Dat verzoeker er meerdere conclusie uit heeft getrokken.

Dat het de resultaten zijn van zijn bedenkingen die verzoeker aan tegenpartij meedeelde.

Dat hij echter over geen enkele informatie beschikt die zou toestaan één hypothese in de plaats van een ander te steunen.

Dat het in ieder geval om zuivere speculatie van verzoeker gaat, zodat er in zijn hoofde geen sprake van tegenstrijdigheden kan zijn.

Dat hij alleen wou trachten een aannemelijke verklaring te vinden voor de aanstaande vrijlating van deze persoon die door zijn Directeur werd bevestigd.

Dat de uitleg die hij tijdens zijn derde verhoor gaf de laatste versie is die hij kon verkrijgen en die hij dus aan de tegenpartij heeft gecommuniceerd.

Dat gezien hij zich niet in IRAK bevindt, het voor hem echter uiterst moeilijk is duidelijke en precieze informatie te verkrijgen.

Dat de Directeur die op het ogenblik van de feiten op post was, in een andere dienst werd overgeplaatst en niet meer in staat is om hem enige hulp te bieden, noch zelfs een enige inlichting te verlenen.

Dat verzoeker het tijdens zijn derde verhoor trouwens duidelijk aan tegenpartij meldde (CGVS 3, p.23).

Dat er dus in zijn hoofde geen sprake van een tegenstrijdigheid kan zijn.

Dat verzoeker alleen een zo nauwkeurig mogelijk antwoord wou geven aan de vragen van tegenpartij.

Overwegende dat tegenpartij een derde tegenstrijdigheid aan verzoeker verwijt.

Dat verzoeker eerste aanduidde dat hij met zijn vadertelefonisch contact had genomen nadat hij per telefoon werd bedreigd.

Dat hij vervolgens verklaarde dat zij vader zich aan zijn zijde bevond toen hij deze telefoon had gekregen.

Dat het mogelijk is dat verzoeker zichzelf heeft tegengesproken.

Dat het, na meerdere uren verhoor, nochtans duidelijk om een oppervlakkige en logische tegenstrijdigheid gaat.

Derde tak : de contacten van verzoeker

Overwegende dat tegenpartij aan verzoeker verwijt dat hij maar over weinig informatie beschikt wat betreft de evolutie van zijn problemen en met name wat betreft het lot van de 4 geïnterpelleerde personen.

Dat verzoeker aan tegenpartij meldde dat hij niet wist of deze personen op het ogenblik van zijn verhoor steeds gedetineerd waren.

Dat hij echter kon aanduiden dat zij steeds gedetineerd waren toen hij IRAK heeft verlaten.

Dat zijn Directeur hem eveneens informeerde dat zij binnenkort zouden worden vrijgelaten.

Dat verzoeker echter geen recentere informatie kon krijgen.

Dat hij verklaarde dat zijn Directeur, die hem gewoonlijk dit type informatie meedeelde werd overgeplaatst en dat zij andere collega's niet over dergelijke informatie beschikt en.

Dat meerdere personen de zaken tegenover verzoeker trouwens geheim hielden.

Dat deze de milities meer dan wat ook vrezen en hieromtrent geen informatie durven meedelen.

Dat zij vrezen geïdentificeerd te worden terwijl zij trachten inlichtingen in te winnen en een persoonlijke vendetta vrezen.

Dat zij dus trachten zich te beschermen om elk probleem te vermijden.

Dat hoewel verzoeker nog contacten heeft met zijn collega's, hij geen nadere informatie kan krijgen.

Dat hij buiten deze contacten alleen contacten met de leden van zijn familie heeft.

Dat deze laatsten niet in staat om dergelijke informatie te verzamelen.

Dat zijn trouwens hun veiligheid in gevaar zouden kunnen brengen indien zij de aandacht op hen zouden trekken.

Dat verzoeker dus geen nadere informatie kan meedelen wat betreft de situatie van de personen die hij interpeleerde.

Dat hij inlichtingen kon inwinnen totdat zijn directeur werd overgeplaatst.

Dat men de geloofwaardigheid van de vrezen van verzoeker in twijfel kan trekken om reden dat hij geen inlichtingen zou kunnen inwinnen wat betreft de situatie van de geïnterpelleerde personen.

Vierde tak : de informatie die de militiebetreffende verzoeker kon inwinnen

Overwegende dat tegenpartij zich vragen stelt over het feit dat verzoeker de identiteit van de geïnterpelleerde personen niet kent, maar wel weet dat zij van de militie AAH deel uitmaken.

Dat verzoeker deze informatie kent omdat één van de aangehouden personen zijn badge van AAH toonde.

Dat verzoeker zo kon afleiden dat zij van deze militie deel uitmaakten.

Dat tegenpartij zich vervolgens afvraagt hoe de militieleden het nummer van verzoeker kennen, zijn identiteit en hoe zij weten dat zijn moeder is overleden, ...

Dat deze informatie echter gemakkelijk verkregen kan worden door tussenkomst van een collega van verzoeker en namelijk via de persoon die verzoeker aangeraden heeft de wapens in beslag te nemen maar de personen te laten gaan.

Dat deze collega A. AL M. genaamd wordt.

Dat hij hun zijn telefoonnummer kon meedelen.

Dat gezien het om de door verzoeker gevolgde weg en het overlijden van zijn moeder ging, zij gewoon verzoeker volgden om te trachten hem te vermoorden.

Dat zij weten waar zijn vader en zijn schoonouders verblijven.

Dat het des te gemakkelijker is geweest de woning van verzoeker te vinden.

Dat verzoeker anderzijds het overlijden van zijn moeder niet kon verbergen, gezien hij de begrafenis moest organiseren ...

Vijfde tak : de facebook pagina van verzoeker

Overwegende dat tegenpartij aan verzoeker verwijt dat hij op zijn facebook pagina een foto heeft waarop hij 10 dagen na het overlijden van zijn moeder glimlacht.

Dat een dergelijke foto geenszins de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker ter discussie mag stellen.

Dat het overlijden van zijn moeder niet in twijfel wordt getrokken.

Dat in ieder geval geen enkele conclusie vanaf deze foto getrokken kan worden.

Dat tegenpartij vervolgens op de facebook pagina van verzoeker een foto kon zien van de leden van de militie AAH met een vlag van deze militie

Dat verzoeker deze foto zelf niet op zijn facebook geplaatst heeft.

Dat het een foto is die als doel heeft verzoeker te bedreigen.

Dat dit element nogmaals de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker geenszins ter discussie mag stellen.

Zesde tak : De door verzoeker ingediende documenten

Overwegende dat tegenpartij aan verzoeker verwijt zijn laatste badge niet te hebben meegenomen.

Overwegende dat zij echter niet in twijfel trekt dat verzoeker in zijn hoedanigheid van officier van de inlichtingendiensten in de stad BASRA werkte.

Dat zijn baan bij lezing van de registers van de inlichtingendiensten werd bevestigd.

Dat men dus niet weet waarom tegenpartij het zo belangrijk acht over deze badge te beschikken voor zover zij zelf erkent dat zij de baan van verzoeker niet in twijfel trekt.

Dat opnieuw dient vastgesteld te worden dat het om een element gaat dat duidelijk niet relevant is en waarmee duidelijk geen rekening moet gehouden worden.

Dat het geenszins toestaat de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel te trekken.

Zevende lid : de reis van verzoeker

Overwegende dat het vast rechtspraak is dat de reis niet in aanmerking kan worden genomen om de geloofwaardigheid van de vrees voor vervolging in twijfel te trekken.

Dat al deze beweringen van tegenpartij hieromtrent dus niet relevant blijken te zijn.

Overwegende dat uit alle elementen die in hierboven vermelde takken werden ingeroepen blijkt dat de verklaringen van verzoeker uiterste geloofwaardig zijn.

Dat tegenpartij de fundamentele elementen van de asielaanvraag van verzoeker niet in twijfel kon trekken.

Dat zij zich in de betwiste beslissing ertoe beperkt de meer secundaire elementen van de asielaanvraag van verzoeker in twijfel te trekken.

Dat de beweerde tegenstrijdigheden duidelijk geen tegenstrijdigheden zijn en hoogstens fouten uitmaken die aan de vermoeidheid en de stress van het verhoor te wijten zijn, evenals aan het verstrijken van de tijd.

Dat de bestreden beslissing bijgevolg de in het middel beoogde beschikkingen op flagrante wijze schendt.”

2.1.2. Het tweede middel heeft betrekking op de weigering tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het luidt als volgt:

“Overwegende dat verzoeker een tweede middel neemt van de schending van artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, evenals van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Overwegende dat tegenpartij van mening is dat de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 aan verzoeker niet toegekend dient te worden.

Dat tegenpartij echter duidelijk verouderde bronnen meldt die de situatie van 2013 en 2014 in BASRA beschrijft.

Dat deze omschrijving duidelijk niet meer met de werkelijkheid overeenstemt.

Dat haar COI Focus verslagen, hoewel deze van 2016 dateren, voornamelijk gegrond zijn op vroegere bronnen die van 2013 en 2014 dateren.

Dat de recente bronnen, namelijk van 2016 daterend, slechts marginaal zijn.

Dat dus geen enkele geloofwaardigheid aan deze verslagen kan worden toegekend.

Dat de verschillende verwijten van tegenpartij onderzocht dienen te worden.

• Eerste tak: het niet in acht nemen van de erkenning van de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4 S 2 a) en b).

1. Eerste punt : de soennitische godsdienst van verzoeker

Overwegende dat verzoeker, hoewel hij niet toegewijd is, ook van soennitische godsdienst is, en zo door de sjjiitische milities beschouwd werd die tegen hem doodsbedreigingen hebben geuit.

Dat hoewel de feiten die aan de basis staan van zijn asielaanvraag niet op deze godsdienst gegrond zijn, deze in het kader van de beoordeling van de subsidiaire bescherming in acht genomen moet worden.

Dat de soennieten te BASRA het slachtoffer van een waarachtige zuivering zijn.

Dat men zo in het verslag van de OSAC kan lezen dat « The U.S. Consulate General noted a dramatic increase throughout December 2015 of tribal violence in north Basrah province and Dhi Qar province » (Verslag OSAC 2016 over IRAK).

Dat uit het artikel van The Independent betreffende Basra blijkt dat « Fear has become part of daily life amid a surge of violence in Basra, where crime, including kidnappings and extortion, is now commonplace. Shia militia drive around in cars with tinted windows and no plates, while clans wage bloody feuds » (Artikel van The independent 10 januari 2016).

Dat men verder kan lezen dat « But as Iraq has struggled to combat the group, security forces have increasingly been redeployed from the south, leaving a vacuum that has been filled by militias and gangs. Officials blame the lack of police for soaring theft, armed robberies, kidnappings, bloody tribal disputes and an increase in drug trafficking. Residents say in-fighting over government posts, and the growing influence of Shia militias have exacerbated the situation » (Article de The independent 10 janvier 2016).

Dat een artikel van National World meldt dat « Local officials blame the lack of police for soaring theft, armed robberies , kidnappings for ransom, bloody tribal disputes and an uptick in drug trafficking. Residents complain that in-fighting over government posts and the growing influence of Shiite militias have exacerbated the situation » (Artikel van The National World 9 januari 2016).

Dat er namelijk een werkelijk zuivering bestaat van alle soennieten in de streek aanwezige soennieten en namelijk in de stad van verzoeker.

Dat men zo kan lezen dat « The sources explained that sectarian killing and cleansing in Basra had been preceded with notices that had been hung on the doors of Sunni mosques calling on Sunnis to leave the city within one week or face death. The historical district of al-Zubair, home for Sunnis for centuries, no longer has Sunnis living in it. Its residents moved to Gulf countries following death threats from militias, the sources clarified.

According to the same sources, more than 100 families from the Al-Saadun tribe, whose members have lived in southern Iraq for centuries, were forced to move from Basra and Nasiriyah to Tikrit due to threats » (Artikel van Al Monitor 13 september 2013).

Dat men in dit artikel eveneens kan lezen dat « Fear reigns over residents in the Sunni-dominated town of Abu al-Khaseeb in the Hamdan région of southern Iraq, where a number of Sunnis were killed. The village of Mahzim in the Basra province is also living in terror. Some extremists are promoting the idea that Salafist ideology is rampant in this town, thus placing its residents on the assassination list. In Basra, Arab Sunnis and Shiites have lived side by side for centuries. Their peaceful societal life was never interrupted by violence or hatred between both sects. » (Article de Al Monitor 13 septembre 2013) et que « The assassinations in al-Khaseeb, al-Zubair and Basra aim at displacing Sunnis. Residents are receiving messages and phone calls from unidentified individuals, threatening them with death if they don't leave the province," Khazraji said» (Artikel van de Al Monitor 13 september 2013).

Dat men in een artikel van Middle East, eveneens kan lezen dat een toename van geweld als doel heeft de soennieten ertoe te dwingen hun moskees te sluiten.

Dat uit de stukken die tegenpartij aan het strafdossier voegt blijkt dat de soennieten te BASRA door de sjiiitische militie werkelijk worden nagejaagd.

Dat men eveneens kan lezen dat het aantal moorden wegens godsdienstige redenen voortdurend toenemen.

Dat de site Irak Body Account dit naar voren brengt (Stuk 6).

Dat deze aanvallen voortduren.

Dat men in het verslag van de COI Focus van 4 augustus 2016 betreffende de veiligheidssituatie in Zuid-Irak kan lezen dat

«Pendant la période durant laquelle les recherches ont été effectuées dans le cadre de ce document, plusieurs affrontements ont opposé des groupes de différents clans, principalement dans la province de Bassora. Ces incidents se sont faits plus fréquents depuis 2012.

» (COI Focus dd. 4 augustus 2016 betreffende de veiligheidstoestand in Zuid-Irak, p. 10)

Dat al deze elementen aantonen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Irak wegens zijn zozegde godsdienst een reël risico loopt gefolterd te worden of onmenselijke of vernederende behandelingen te ondergaan.

Dat tegenpartij die een dergelijk risico niet in acht neemt, artikel 48/4, §2 a) en of b) en en 62 van de wet van 15 december 1980, evenals artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 schendt.

Dat de hoedanigheid van vluchteling bijgevolg aan verzoeker toegekend dient te worden.

Dat verzoeker zo de hervorming van de beslissing van tegenpartij sollliciteert.

• Tweede tak : de weigering van de toekenning van de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4 § 2 c).

Overwegende dat het aantal aanslagen evenals het aantal doden te BASRAH voortdurend toeneemt.

Dat de terroristen de aanslagen vermenigvuldigen en altijd meer slachtoffers maken.

Dat dit een uiterste gevaarlijke sfeer als gevolg heeft.

Dat het verslag van OSAC hieromtrent namelijk meldt dat «Attacks that continue to threaten personnel include, but are not limited to, kidnapping, IEDs, Vehicle- Borne IEDs (VBIEDs), rocket/mortar attacks, complex attacks involving several mechanisms of assault, suicide vest attacks, and small-arms fire. The prolifération of attacks indicates the willingness and effectiveness of the groups to use terrorism for political gain. Attacks have been directed primarily against Iraqi government facilities and security personnel and "soft targets " (market places, crowds of religious pilgrims, large public gatherings). (...)

Based on open source reporting, the number of total attacks in Basrah Consular District (Basrah, Phi Par. Mavsan. Muthanna) increased slightly over the past year. Although the threat of attacks is constant, particularly during major holidays, the majority of attacks occur in Baghdad, Anbar, and other major urban centers.

The call for self-radicalization, whether disseminated on extremist forums, or via the broader approach via social média continues to be a global concern. It is difficult to determine which message will inspire a violent extremist » (Verslag OSAC 2016 over IRAK).

Dat uit het onderzoek van de website Irak body account eveneens blijkt dat men elke maand lijken van vermoorde personen terugvindt (Stuk 7).

Dat men in een artikel van The Indépendant, kan lezen dat « Iraq 's southern province is descending into bloody lawlessness » (Artikel van The independent 10 januari 2016).

Dat uit de site van Amnesty International blijkt dat « Armed groups killed and injured civilians throughout Iraq in suicide and car bomb attacks that were either indiscriminate or deliberately targeted civilians. IS fighters killed civilians in indiscriminate shelling and continued to abduct and kill civilians in areas where they gained control, including civilians who opposed their control. In March and November, média reported that IS forces used chlorine gas in bomb attacks. Some 500people, including civilians, died during the fighting for control of Ramadi in May. IS forces that seized control of the city killed civilians and members of the security forces, throwing some bodies in the Euphrates River. The armed group also summarily killed some of its own fighters for fleeing » (Verslag van Amnesty International over Irak 2016).

Dat de IE te BASRA steeds aanslagen pleegt met als gevolg een blind geweld.

Dat men in het artikel van de Figaro eveneens kan lezen dat « L'organisation Etat islamique (EI) a revendiqué, lundi 5 octobre, une rare attaque à Zoubayr, à quinze kilomètres de la capitale de la province chiite de Bassora, dans le sud de l'Irak. « Au moins dix personnes ont été tuées à Zoubayr et 24 blessées », a indiqué Jabbar Al-Saadi, membre du Conseil provincial L'attaque a eu lieu dans le marché Souk Al- Hallaquine. Dans un communiqué publié sur les réseaux sociaux, l'EI a affirmé que « l'armée du califat a réussi à faire exploser une voiture piégée garée au milieu d'un rassemblement de rafidha » près de Bassora. L'EI utilise le terme péjoratif de « rafidha » pour désigner les musulmans chiites » (Article van de Figaro dd. 6 oktober 2015).

Dat de aanslagen zich vermenigvuldigen.

Dat meerdere personen door mortieraanvallen gedood werden « Au moins 22 personnes ont été tuées lundi dans quatre attentats suicide revendiqués par le groupe État islamique (EI) et des tirs d'obus, selon des responsables des services de sécurité et de santé (...).Le gouverneur de Bassora. Maiid al-Nasrawū a expliqué que VEI « cherchait après les revers subis dans l'ouest. à déplacer la bataille vers le sud », d'où provient une grande partie des forces combattant les jihadistes. » (Artikel « Attentat suicide à Bassorah » artikel dd. 4 april 2016).

Dat men in een artikel van La Dépêche kan lezen dat « Au moins 33 personnes ont été tuées et une cinquantaine blessées dimanche dans une ville du sud de l'Irak à majorité chiite par un double attentat revendiqué par le groupe jihadiste sunnite Etat islamique (EI) » (Article de La Dépêche du 1er mai 2016).

Dat de informatie van de tegenpartij dit toenemend geweld bevestigt.

«

Le 4 avril 2016, un SVBIED explose dans le centre de Bassora : cinq personnes sont tuées, quinze autres blessées.

Outre ce grave attentat, le blog Musings on Iraq a recensé quelque vingt autres incidents, essentiellement des fusillades et des explosions d'IED. D'après cette source, le nombre de morts entre novembre 2015 et juin 2016 se monterait à dix personnes pour toute la province, toutes des civils. Pour cette même période, Musings on Iraq compte vingt-et-un blessés, dont seize civils.

Entre novembre 2015 et juin 2016, l'Iraq Body Count compte 46 civils tués, également pour toute la province. 136 L'origine de cette divergence de chiffres n'est pas connue, mais l'Iraq Body Count dispose d'un réseau de sources plus vaste que celui de Musings on Iraq, qui tire principalement des informations de la presse locale.

L'Iraq Body Count fait également état d'un nombre relativement élevé de fusillades. Les conflits entre différents clans, entre groupes criminels et milices rivales sont la cause de ces échanges de tirs. Les auteurs de ce type d'incidents sont souvent difficiles à déterminer.

» (COI Focus dd. 4 augustus 2016 betreffende de securitaire situatie in Zuid-Irak, p. 20).

Dat de informatie van tegenpartij hieruit de conclusie trekt dat

«

Qar, Al-Muthanna et Karbaia. Ces actions s'inscrivent dans le cadre de l'intensification d'une campagne de terreur visant à maintenir l'appareil sécuritaire irakien (armée, police, services de renseignements) le plus éloigné possible du théâtre des opérations militaires dans les provinces d'Anbar, de Ninawa, de Diyala et de Salah ad-Din. Les provinces méridionales se révèlent néanmoins

» (COI Focus dd. 4 augustus 2016 s betreffende de securitaire situatie in Zuid-Irak, p. 30).

Dat, gezien deze huidige situatie, er voor verzoeker een reëel en vast risico bestaat voor ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.)

Dat tegenpartij die een dergelijk risico niet in acht neemt, artikel 48/4, §2 c) en 62 van de wet van 15 december 1980, evenals artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 schendt.

Dat de hoedanigheid van vluchteling bijgevolg aan verzoeker toegekend dient te worden.

Dat verzoeker zo de hervorming van de beslissing van tegenpartij sollicitteert.”

2.2. Nieuwe elementen

Op 24 mei 2018 laat de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: de COI Focus “Irak. Veiligheidssituatie Zuid-Irak” van 28 februari 2018 en de COI Focus “Irak. De bereikbaarheid van de zuidelijke provincies via internationaal luchtverkeer en via intern wegverkeer” van 11 oktober 2017.

2.3. Juridisch kader aangaande het onderzoek van de gegrondheid van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.4. Onderzoek van de vluchtelingenstatus

2.4.1. Juridische basis

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Verdrag van Genève. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

2.4.2. Beoordeling

Verzoeker heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend omdat hij ernstig werd bedreigd door de milizie Asai Ahl al-Haq nadat hij een aantal leden had laten aanhouden.

Ter staving van zijn verzoek legde hij zijn identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, rijbewijs, kieskaart, militair dienstboekje, scheidingsakte, een certificaat van de universiteit, een vervallen badge van zijn werk bij de inlichtingendienst, een informatierapport van de inlichtingendienst, het overlijdensattest van zijn moeder, een document van de politie in verband met de moord op zijn moeder, een document van de rechtbank aangaande deze moord en een verzendingsbewijs van de koerierdienst TNT voor.

Deze documenten werden in de bestreden beslissing beoordeeld als volgt:

“Uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, rijbewijs, kieskaart, militair dienstboekje en scheidingsakte bevatten uw identiteitsgegevens, gegevens over uw militaire dienst evenals over uw burgerlijke staat, die hier niet in twijfel worden getrokken. Het certificaat van de universiteit bevat informatie over de studie die u heeft afgemaakt, informatie die evenmin ter discussie staat. Uw vervallen badge van uw werk bij de inlichtingendienst (geldig tot eind 2013) evenals het informatierapport van de inlichtingendienst tonen aan dat u bij deze instantie werkzaam was, waaraan niet getwijfeld wordt. Het is echter wel opvallend dat u niet bij machte was uw laatste badge van uw werk bij de inlichtingendienst voor te leggen, nochtans een belangrijk bewijsstuk aangezien de problemen die u ertoe aanzetten uw land te verlaten 12 dagen voor uw uiteindelijke vertrek ontstonden in het kader van uw werk. Nu verklaarde u weliswaar dat uw broer dit overhandigde aan een vriend die ook voor de inlichtingendienst werkt opdat hij het samen met uw dienstwapen zou kunnen teruggeven op uw werk (CGVS 3, p. 20). Aangezien u nog contact heeft met uw oud-collega's, van wie er één in dezelfde eenheid als u werkte, kan het toch niet moeilijk zijn om alsnog aan een kopie van uw laatste dienstbadge te geraken. Het overlijdensattest van uw moeder dat opgemaakt werd door het ziekenhuis, het document van de politie in verband met de moord op uw moeder en het document van de rechtbank aangaande deze moord kunnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Aan documenten kan slechts bewijswaarde worden verleend indien ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd dat er talloze valse en vervalste Irakese documenten circuleren, wat de bewijswaarde van Irakese documenten in ernstige mate relativeert. Dat uw

moeder, die kankerpatiënte was en chemobehandelingen moest ondergaan, overleden is, wat u veel leed heeft veroorzaakt, wordt overigens door mij niet in vraag gesteld. Er wordt om bovenstaande redenen echter geen geloof gehecht aan de door u beschreven omstandigheden van haar overlijden. [...]

Het verzendingsbewijs van de koerierdienst TNT ten slotte toont aan dat u post werd toegestuurd vanuit Basra, wat hier echter niet ter discussie staat.”

Verzoeker stelt zich de vraag waarom hem wordt verweten dat hij zijn laatste werkbadge niet heeft meegenomen, terwijl niet in twijfel wordt getrokken dat hij in zijn hoedanigheid van officier van de inlichtingendiensten in de stad Basra werkte. Dit element is dus niet relevant, zo betoogt hij.

Het klopt dat de verwerende partij niet betwist dat verzoeker werkzaam was bij de inlichtingendienst in Basra. Echter, het is niet omdat verzoeker er ooit werkte, dat hij dat ook nog per definitie deed in de periode waarin hij zijn asielrelaas situeert. Nu verzoeker verklaarde dat de problemen die hebben geleid tot zijn vlucht zouden zijn begonnen op 7 augustus 2014 en dat ze hun oorsprong vonden in een opdracht die verzoeker moest vervullen in zijn hoedanigheid als officier bij de inlichtingendienst, kan in alle redelijkheid worden verwacht dat verzoeker aannemelijk maakt dat hij er ook op dat moment nog werkzaam was. Een werkbadge die meer dan een half jaar voor de geschetste feiten vervallen was, kan daartoe niet dienen.

De beoordeling van de stukken in de mate hiervoor geciteerd, is pertinent, wordt door verzoeker niet ontwricht en wordt als dusdanig door de Raad bijgetreden.

Verzoeker legde ook nog een slecht leesbare kopie van zijn vliegticket van Basra naar Erbil voor. Hieruit kan niet meer worden afgeleid dan dat hij vanuit Basra naar Erbil is gegaan. Het houdt op zich geen indicatie in voor de door hem geschetste vervolgingsvrees.

De Raad is dan ook van oordeel dat de door verzoeker voorgelegde stukken op zich genomen niet van aard zijn om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn.

De verwerende partij is van oordeel dat dat niet het geval is, omdat (i) geen geloof wordt gehecht aan verzoekers bewering dat hij soenniet is, (ii) hij tegenstrijdige verklaringen had afgelegd over een aantal kernelementen van zijn asielrelaas, met name het aantal auto's dat betrokken was bij de controleactie, het lot van de personen die tijdens die actie werden aangehouden en de vraag of zijn vader al dan niet bij hem aanwezig was toen hij de dreigtelefoon kreeg, (iii) hij geen kennis had over het verdere lot van de gearresteerde personen, terwijl hij wel nog in contact stond met familie en collega's, (iv) het weinig aannemelijk is dat verzoekers belagers vrijwel onmiddellijk wisten dat zijn moeder was overleden ten gevolge van de beschieting, (v) verzoeker 10 dagen na de moord op zijn moeder en op het ogenblik dat zijn belagers hem zochten bij zijn vader en schoonouders, een foto postte op facebook van zichzelf met een stralende glimlach en op zijn profiel ook een foto is terug te vinden van een aantal militieleden die de AHH-vlag vasthouden, terwijl het precies deze militie is die zijn moeder had omgebracht en hem naar het leven stond.

Verzoeker verzet zich tegen de vaststelling van de verwerende partij dat hij niet heeft aangetoond soenniet te zijn. Hij stelt dat hij wel soenniet is maar niet toegewijd is en maar zeer weinig interesse heeft voor de godsdienst. De vaststelling dat verzoeker in derde persoon spreekt over de soennieten of dat hij niet weet dat soennitische moskeeën gesloten werden, toont hoogstens aan dat hij zich niet naar gebedsplaatsen begeeft. Bovendien meldde hij nooit dat hij in Irak werd vervolgd door de sjjiitische milities. Dit was enkel het geval naar aanleiding van de aanhouding van meerdere militieleden tijdens de controle van 7 augustus 2014. Verzoekers soennitische overtuiging is hier dus niet relevant. De kwestie van zijn overtuiging verscheen enkel in het dreigbericht dat hij heeft ontvangen na de aanhouding van de 4 militieleden.

De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het gehoor met het oog op het invullen van de vragenlijst van de verwerende partij spontaan verklaarde dat hij door de militie AAH werd bedreigd *“omdat ik soenniet ben, in Al-Basrah woonde en hen had opgepakt”*, en tijdens het gehoor op 23 februari 2016 verklaarde verzoeker : *“1 vd redenen die zij gebruikten als excuus was dat ik soenniet ben. Maar dat is niet de hoofdrede.”* (p 18) Ook nu, in zijn verzoekschrift, wijst hij erop dat de kwestie van zijn overtuiging werd

aangehaald in het dreigbericht dat hij had ontvangen naar aanleiding van de aanhouding van de militieleden.

Aangezien verzoeker dus wel degelijk zelf meerdere malen heeft aangegeven dat zijn geloofsstrekking één van de redenen zou zijn die heeft geleid tot zijn vermeende vervolging, kan hij niet worden gevolgd waar hij betoogt dat dit niet relevant zou zijn bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Bovendien moet erop worden gewezen dat dit niet het enige motief is, en dat alle motieven van de bestreden beslissing moeten worden samengelezen teneinde een zicht te krijgen op de al dan niet geloofwaardigheid van het relaas.

Verzoeker tracht zijn onwetendheid over de soennieten in Basra verder te vergoelijken door te stellen dat hij geen praktiserend gelovige is. De verwerende partij kan echter worden bijgetreden waar zij in de bestreden beslissing stelt dat, zelfs indien niet praktiserend, de onwetendheid van verzoeker over de situatie van de soennieten in Basra niet te rijmen valt met zijn beweerde profiel van soennitisch officier bij de inlichtingendienst. Verder biedt dit evenmin een verklaring voor het gegeven dat verzoeker in de derde persoon spreekt wanneer hij het heeft over zijn eigen geloofsgroep en over de loopbanen van zowel hijzelf als zijn vader en zijn broer, in een sektarisch zo verdeelde maatschappij als Irak. Daarenboven is de bewering van verzoeker niet praktiserend gelovige te zijn evenmin verzoenbaar met de door hem ongemoeid gelaten vaststellingen die de verwerende partij heeft gedaan in verband met de facebookactiviteiten van verzoeker, met name dat hij een gebedsplaats voor sjiïeten en posts met sjiïtische gebeden geliket heeft. Het door verzoeker geviseerde motief blijft dus overeind; samen met de verwerende partij stelt de Raad vast dat hij niet aannemelijk maakt dat hij soenniet is.

Verzoeker betwist dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot het aantal wagens dat betrokken was bij de controleacties. Hij betoogt dat hij zowel bij de dienst Vreemdelingenzaken als tijdens zijn eerste en tweede gehoor bij de verwerende partij heeft vermeld dat 6 voertuigen op de plaats van de operatie aanwezig waren. Het feit dat hij tijdens zijn derde gehoor verklaarde dat zij zich met 4 voertuigen hebben begeven naar de plaats van de operatie is daarmee niet strijdig, zo stelt hij, nu de 4 vertrokken vanuit Basra en er reeds 2 voertuigen aanwezig waren op de plaats van de operatie.

Verzoekers post factumverklaring overtuigt niet. In eerste instantie moet worden vastgesteld dat verzoeker overdrijft waar hij wil doen aannemen dat hij tot 3 keer toe gelijkaardige verklaringen zou hebben afgelegd over het aantal voertuigen. Het onderwerp is immers slechts aan bod gekomen tijdens het tweede en het derde gehoor. Verder blijkt dat hij tijdens het derde gehoor werd geconfronteerd met het feit dat hij stelde dat ze met 4 voertuigen naar de plaats van de operatie vertrokken terwijl hij eerder iets anders had verklaard, waarop hij repliceerde *"ik kan niet met zekerheid zeggen of het 4 of 5 was"* en dan weer *"het aantal auto's kan ik me niet herinneren"*. Toen hem erop werd gewezen dat hij eerder spontaan had verklaard dat ze op pad gingen met 6 auto's, kon hij daarvoor geen verklaring geven (gehoorverslag 10 januari 2017, p 18). De Raad is samen met de verwerende partij van oordeel dat, aangezien de operatie en de gevolgen daarvan de directe aanleiding zijn geweest voor de vlucht van verzoeker, in alle redelijkheid van hem kan worden verwacht dat hij weet hoeveel wagens erbij betrokken waren, temeer nu het niet om een groot aantal gaat.

Verzoeker legde volgens de bestreden beslissing ook tegenstrijdige verklaringen af over de gerechtelijke procedure en de uitkomst daarvan voor de betrokken smokkelaars.

Verzoeker stelt dat hij enkel maar de informatie kon geven die hij van zijn directeur had ontvangen, dat die hem had gezegd dat de aangehouden binnenkort vrijgelaten zouden worden, dat hij daaruit meerdere conclusies heeft getrokken en dat het die bedenkingen zijn die hij aan de verwerende partij heeft meegedeeld. Het gaat dus om zuivere speculatie van verzoeker, en hij heeft geen informatie die zou toestaan de ene hypothese in de plaats van de andere te stellen. Hij trachtte enkel een aannemelijke verklaring te vinden voor de aanstaande vrijlating. De uitleg die hij gaf tijdens zijn derde gehoor was de laatste versie die hij kon verkrijgen en die heeft hij dus gecommuniceerd aan de verwerende partij. Aangezien hij zich niet in Irak bevindt, is het voor hem uiterst moeilijk om precieze informatie te krijgen. Bovendien is de directeur overgeplaatst en dus niet meer in staat om hem inlichtingen te verlenen of hulp te bieden, zo betoogt hij nog.

Verzoekers argumentatie raakt kant noch wal: de verklaring, aan de ene kant, dat hij van directeur S. vernam dat de betrokkenen terecht en veroordeeld waren (gehoorverslag 13 juli 2016, p 12) is op geen enkele manier te verzoenen met de verklaring dat S. hem had verteld dat de betrokkenen nog niet werden gestraft, dat de rechter zich had teruggetrokken, dat er geen uitspraak werd gedaan en dat zij

niet bestraft zouden worden (gehoorverslag 10 januari 2017, p 22-23). Aangezien verzoeker zelf twee keer stelde dat hij deze feitelijke informatie had bekommen van directeur S., is zijn verdere argumentatie over het feit dat hij slechts zijn eigen bedenkingen had meegegeven en dat hij slecht geïnformeerd was omdat hij zich niet in Irak bevond, niet dienstig om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen. Daarbij komt nog dat in de bestreden beslissing ook wordt vastgesteld dat verzoeker verklaarde niet te weten of de betrokkenen nog vastzaten in de gevangenis terwijl hij evenzeer verklaarde nog contact te hebben met onder anderen zijn vader en broer en zijn collega's van wie er één in zijn afdeling werkte, zodat het niet moeilijk kan zijn voor die collega om te achterhalen of de betrokkenen nog vastzitten of niet en wat er verder is gebeurd. Verzoeker stelt desbetreffende dat enkel de directeur die informatie had, doch dat die nu is overgeplaatst, en dat zijn collega's de milities vrezen en hierover geen informatie durven meedelen, uit angst geïdentificeerd te worden terwijl zij trachten inlichtingen in te winnen en het voorwerp te worden van een persoonlijke vendetta. Aan zijn familie kan hij dergelijke informatie niet vragen, omdat hij hun veiligheid in gevaar zou brengen, zo stelt hij nog. De Raad is echter van oordeel dat, zelfs indien verzoeker zijn familie niet wil belasten, hij niet aannemelijk kan maken dat geen van zijn voormalige collega's in de mogelijkheid zou zijn om informatie te bekommen over de vraag of de betrokkenen nog vastzitten. Verzoekers verklaringen dat zij uit angst geen informatie kunnen geven, is een loutere post-factum bewering, die in alle redelijkheid niet kan worden volgehouden nu het nota bene gaat om collega's bij de inlichtingendienst, voor wie het inderdaad, zoals de verwerende partij terecht stelt, het niet bijster moeilijk kan zijn om deze informatie te achterhalen. Het gebrek aan kennis over de evolutie van zijn problemen doet in casu verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de geschetste vervolgingsvrees.

De vaststelling, voorts, dat verzoeker nu eens verklaarde dat hij zijn vader opbelde nadat hij na de moord op zijn moeder een dreigtelefoon had gekregen, en dan weer dat zijn vader op dat ogenblik naast hem zat en hij hem erover vertelde, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Verzoeker betwist niet dat het hier gaat om een tegenstrijdigheid maar stelt dat het, na meerdere uren verhoor, om een oppervlakkige en logische tegenstrijdigheid gaat. De Raad kan hem hierin niet volgen: zelfs indien een gehoor een zekere tijd in beslag neemt –het gehoor in kwestie duurde van 9u09 tot 13u07- mag van iemand die om internationale bescherming verzoekt in alle redelijkheid worden verwacht dat hij eenduidige verklaringen aflegt over de kernelementen van zijn relaas. Het ontvangen van de dreigtelefoon na de moord op zijn moeder, die tot verzoekers vlucht heeft geleid, is één van die elementen met betrekking tot dewelke van verzoeker kan worden verwacht dat de omstandigheden waarin dit gebeuren plaatsvond in zijn geheugen is gegrift. Dat het om een oppervlakkige en logische tegenstrijdigheid zou gaan, zoals verzoeker wil doen aannemen, gaat dan ook geenszins op.

Wat betreft zijn facebookpagina, betoogt verzoeker dat geen conclusies kunnen worden getrokken uit het feit dat hij tien dagen na het overlijden van zijn moeder een foto van zichzelf heeft gepost met een stralende glimlach, en dat de foto op zijn pagina van de leden van de AAH-militie met hun vlag niet door hemzelf werd geplaatst maar dat dit werd gedaan met de bedoeling hem te bedreigen.

Daargelaten de vraag of de foto die verzoeker van zichzelf postte na het overlijden van zijn moeder een indicatie zou kunnen inhouden van de ongeloofwaardigheid van zijn relaas, beweert verzoeker wel, maar toont hij in ieder geval niet aan dat de foto van de AAH-militie op zijn facebookprofiel, die hij verantwoordelijk acht voor de moord op zijn moeder en die hij als zijn vervolgers aanduidt, werd gepost met het oog om hem te bedreigen; dit blijkt ook helemaal niet uit de afdrucken van zijn facebookpagina die zich in het administratief dossier bevinden. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verwerende partij, alleen al op grond van de hierboven weerhouden en bijgetreden motieven, genoegzaam kon oordelen dat aan het asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. Nu verzoeker verder niet betwist dat zijn louter profiel als (gewezen) officier bij de inlichtingendienst op zich niet volstaat om de nood aan internationale bescherming aan te tonen, nu deze in concreto moet aannemelijk worden gemaakt, kan geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de voormelde bepalingen zijn geschonden, en evenmin dat de verwerende partij niet of niet afdoende zou hebben gemotiveerd. Het motief betreffende de vaststelling dat verzoekers belagers klaarblijkelijk zeer snel wisten dat ze zijn moeder hadden gedood, is in die optiek overtollig zodat het desgevallend gegrond bevinden van de grief die verzoeker ertegen had gericht niet tot een andere beoordeling van het asielrelaas zou leiden.

Het eerste middel kan niet worden aangenomen.

2.5. Onderzoek van de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Juridische basis

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat de verzoeker, opdat hij kan genieten van de subsidiaire beschermingsstatus, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

2.5.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.5.2.1. Verzoeker stelt in eerste instantie dat de verwerende partij ten onrechte heeft gesteld dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §§2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Hij verwijst naar het feit dat hij soenniet is en dat hij ook als dusdanig werd beschouwd door de milities die doodsb bedreigingen hebben geuit tegen hem. Hij citeert uit een aantal artikels en rapporten waaruit hij afleidt dat er een werkelijke zuivering bestaat van alle soennieten in zijn stad, dat zij worden gedwongen hun moskeeën te sluiten en dat zij opgejaagd worden door de sjiiitische milities zodat zij worden gedwongen te verhuizen. Uit de site Irak Body Count blijkt dat het aantal moorden om godsdienstige redenen toeneemt. Ten slotte citeert verzoeker nog uit een COI Focus van 4 augustus 2016 waaruit blijkt dat het tribaal geweld is toegenomen sedert 2012, vnl. in Basra.

2.5.2.2. Uit de beoordeling van het eerste middel is reeds gebleken dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij soenniet is. Derhalve toont verzoeker niet aan dat hij een reëel risico op ernstige schade lijdt in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) omwille van de algemene situatie van Soennieten in Zuid-Irak en in Basra in het bijzonder.

2.5.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

2.5.3.1. Verzoeker betoogt dat de verwerende partij ten onrechte heeft geoordeeld dat er voor burgers in de zuidelijke provincies van Irak thans geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Hij betoogt dat de verwerende partij gebruik maakt van duidelijk verouderde bronnen en dat deze omschrijving niet meer overeenstemt met de werkelijkheid, zodat er geen rekening mee kan worden gehouden. Verder stelt hij dat het aantal aanslagen en doden in Basra voortdurend toeneemt, dat IS de aanslagen vermenigvuldigt en altijd maar meer slachtoffers maakt met blind geweld tot gevolg, dat maandelijks lijken van vermoorde personen worden teruggevonden. Hij verwijst naar en citeert uit een verslag van OSAC van 2016, een verslag van Amnesty Internationale, de website Iraq Body Count, een aantal kranten- en internetartikelen. Verder stelt hij, onder verwijzing naar de COI Focus van 4 augustus 2016 betreffende veiligheidssituatie in Zuid-Irak dat de verwerende partij dit toenemend geweld bevestigt.

2.5.3.2. De Raad stelt vast dat de verwerende partij uitgebreid heeft gemotiveerd hoe zij tot haar oordeel is gekomen, en dat zij daarbij gebruik heeft gemaakt van de "COI Focus Irak. Veiligheidssituatie Zuid-Irak." van 4 februari 2017 met een onderzoek van de situatie tot januari 2017. Aangezien voor de beoordeling van het reële risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de actuele situatie moet worden geëvalueerd, kan verzoeker niet volstaan met de verwijzing naar de COI van 4 augustus 2016. De daarin vervatte informatie heeft immers precies middels de door de verwerende partij gehanteerde COI een update gekregen en is alleen al om die reden niet van aard om de beoordeling van de verwerende partij in een ander daglicht te stellen. Waar verzoeker verwijt dat de verwerende partij in de COI hoofdzakelijk gebruik heeft gemaakt van bronnen uit 2013 en 2014, moet erop worden gewezen dat het document ook een evolutie schetst, zodat het normaal is dat ook oudere bronnen worden gebruikt. Dit neemt echter niet weg dat de veiligheidssituatie tot en met het jaar 2016 wordt onderzocht, op grond van de voor de betrokken periode relevante bronnen.

Wat er ook van zij: de verwerende partij heeft bij aanvullende nota van 24 mei 2018 de meest recente COI Focus "Irak. Veiligheidssituatie Zuid-Irak." van 28 februari 2018 toegevoegd, waarin het standpunt dat werd ingenomen in de bestreden beslissing genoegzaam bevestigd wordt.

Verzoeker vraagt ter zitting uitstel van de behandeling van de zaak, omdat hij pas op 28 mei 2018 in kennis werd gesteld van de aanvullende nota van 24 mei 2018 die de verwerende partij had ingediend en die een update inhoudt van de situatie in Zuid-Irak.

De Raad gaat niet in op de vraag tot uitstel: met de aanvullende nota legt de verwerende partij de COI Focus "Irak. Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 28 februari 2018 en de COI Focus "Irak. De bereikbaarheid van de zuidelijke provincies via internationaal luchtverkeer en via intern wegverkeer" van 11 oktober 2017. Specifiek voor wat Basra betreft, vanwaar verzoeker afkomstig is, bevat de COI Focus een hoofdstuk dat 4 bladzijden beslaat. In de nota zelf geeft de verwerende partij een samenvatting van de actuele situatie. De COI Focus over de bereikbaarheid van de Zuidelijke provincies telt 13 pagina's en 6 pagina's voetnoten. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat hij op de zitting van 31 mei 2018 niet op adequate wijze zou hebben kunnen repliceren op deze stukken, temeer nu, zoals reeds gesteld, het updates betreft die het in de bestreden beslissing ingenomen standpunt bevestigen.

In de aanvullende nota wordt het volgende gesteld:

"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 28 februari 2018 (waarvan een kopie bij onderhavige nota wordt gevoegd) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd was in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden werden getroffen. Het grondoffensief dat de Islamitische Staat en Syrië (ISIS) sinds juni 2014 in Irak voerde, was hoofdzakelijk gesitueerd in Centraal-Irak. Vanaf de tweede helft van 2015 kwam ISIS meer en meer onder druk te staan in verschillende regio's in Irak, en de Iraqi Security Forces (ISF), de sjiiitische militieën en de Koerdische pesghmerga slaagden er in om IS uit een deel van de veroverde gebieden te verdrijven. In de loop van 2016 en 2017 werd ISIS verder teruggedrongen. Op 9 december kondigde de Iraakse eerste minister Haider-al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het terreurgeweld regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van de verzoekende partij, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar zij afkomstig is. Gezien de verklaringen van verzoekende partij met betrekking tot haar herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verweekeld zijn geraakt in het offensief dat ISIS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar ISIS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. ISIS is er niet in geslaagd om de controle over Noord-Babil te verwerven, en het aantal burgerslachtoffers in de provincie Babil nam vanaf 2015 duidelijk af. Sinds 2016 is ISIS er wel in geslaagd om een aantal zware aanslagen in Zuid-Irak te

plegen, de twee zwaarste in de provincie Babil, de anderen in Basra, Thi Qar, Al-Muthanna en Karbala. In 2017 nam het geweld in Zuid-Irak verder af. Er zijn slechts enkele zware aanslagen gepleegd, met name in de steden Najaf en Nasirya, en de provincies Babil en Basra. Dit is een duidelijke daling in vergelijking met 2016 toen er over het hele jaar gerekend elf zware aanslagen plaatsvonden.

Verder betreft het geweld in de provincie Babil hoofdzakelijk aanslagen met IED en/of moorden, al dan niet bedoeld als wraakacties. In de periode januari tot december 2017 is er slechts één zware aanslag gepleegd in de provincie Babil. Verder betreft het geweld in Babil hoofdzakelijk aanslagen met IED en/of moorden, al dan niet bedoeld als wraakacties. In de tweede helft van 2017 was er wel een opflakking van het geweld in het noordwesten van de provincie rondom Jurf al-Sakhr. Er vonden een aantal zelfmoordaanslagen plaats. Niettegenstaande meerderheid van de te betreuren slachtoffers in Babil burgers zijn, blijft het aantal burgerslachtoffers in de provincie beperkt.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. In de provincie vonden er de afgelopen jaren een beperkt aantal aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Ook in mei 2017 vonden er twee zware aanslagen plaats in de provincie Basra met een beperkt aantal burgerslachtoffers. Verder wordt er melding gemaakt van tientallen incidenten met vuurwapens. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen. In de loop van 2016 nam het tribaal en crimineel geweld in Basra toe, onder meer als gevolg van de overplaatsing van tal van soldaten en veiligheidspersoneel naar het front met ISIS. Deze trend zette zich voort in 2017-2018.

De veiligheidsmaatregelen in de provincie Karbala werden ten tijde van de opmars van ISIS herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van ISIS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Karbala blijven uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig. Hetzelfde geldt voor het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt.

Naarmate ISIS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van ISIS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Het offensief dat ISIS in de zomer van 2014 opzette, bereikte de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg. Zo vond er op 14 september 2017 een dubbele aanslag plaats in Nasirya waarbij sjiitische pelgrims en een controlepost van de politie gevisieerd werden. In de provincies Missan en Thi Qar lag de waterschaarste in de regio aan de basis van enkele tribale conflicten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat ISIS er sinds 2016 in geslaagd is om een aantal zware aanslagen in Zuid-Irak te plegen, waarbij een beperkt aantal burgerdoden vielen. Niettegenstaande bij deze aanslagen ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid-Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in het kader van een gewapend conflict.

Het CGVS wijst er tot slot op dat nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Integendeel, UNHCR adviseert om Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die i) getroffen zijn door militaire acties; ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op IS; of iii) onder controle blijven van IS niet gedwongen terug te sturen en besluit dat deze waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt kan niet worden afgeleid dat de provincie Basra onder één van de voormelde gebieden valt. UNHCR stelt overigens nergens in voornoemd standpunt dat Irakezen die afkomstig zijn uit de provincie Basra niet naar daar kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van

UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in de provincie Basra en/of Zuid-Irak niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, §2,c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Bagdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.”

Verzoeker werd, zoals hiervoor reeds gesteld, in kennis gesteld van deze aanvullende nota en brengt wat deze update en beoordeling op grond van de meest actuele gegevens betreft, geen enkel concreet actueel argument bij dat afbreuk doet aan de analyse van de verwerende partij, of aan de daarop gesteunde conclusie dat er actueel voor burgers in de provincie Basra geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat. De argumentatie in het verzoekschrift doet dat evenmin. Immers, met het betwisten en tegenspreken van de beoordeling van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, het poneren van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, het aanhalen van informatie in verband met de veiligheidssituatie en meer bepaald de aanslagen en de andere vormen van geweld waarbij evenzeer burgerslachtoffers te betreuren vielen, brengt verzoeker geen afdoende concrete, objectieve informatie bij die voorgaande appreciatie kan ombuigen. De door verzoeker in het verzoekschrift aangehaalde informatie ligt immers in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Basra is gesteund. Het wordt niet ontkend dat er zich nog aanslagen en andere geweldfeiten voordoen en dat daarbij (burger)slachtoffers vallen, en dit werd terdege in rekening gebracht.

De Raad besluit dat uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier afdoende blijkt dat de situatie in de provincie Basra niet van die aard is dat verzoeker, bij terugkeer naar deze provincie, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Eveneens blijkt hieruit dat verzoeker deze regio op een veilige wijze kan bereiken.

Verzoeker toont, ten slotte, evenmin aan dat hij omwille van zijn individuele situatie, met name omwille van concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet, en deze blijken ook niet uit het dossier.

Het tweede middel is niet gegrond.

2.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend achttien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS